

stari dedez: „Lukez, Lukez, konju se oveš ponuja, dokler se ne vjame, potém mu bo pa po herbtu paliza pela.“

Fajmofhter. Vi se motite prijatel, kar ta poshten mosh govorí, je gola refniza, kteró she vši umni kmetovavzi tudi drusih deshelá dobro sposnajo.

Luka. Kakor sim rekel gospod fajmoshter, is delitve gmajn nizh biti ne more; meni fo vse novine is ferza soperne. Moj dedez in preddedeze fta se per starih navadah dobro pozhutila, satoraj tudi njih unuk stari Lukez s spredniki potegne.

Fajmoſhter. To vam jeſt ſhe prav dam, tudi jeſt ljubim ftaro poſhtenost, ftaro ſadovoljnoſt, ftaro ſmérnoſt in ftoro nedolſhnoſt. Savoljo tega pa vender ne ſavershem novih naredeb. Dobro ljubim, kjer koli najdem.

Luka. Vse prav, tóde jest vender le fkushene
ftare dobrote ne savershem; per starim naj naf pufnjo!

Fajmofhter. Pazh bi se mi flabo pozhutili, ko bi nafhi oblastniki vse per starim pustili.

Luka. Oni so moj spovednik, gošpod fajmoshter! is ferza Jih ljubim, tóde novih naredeb naj mine hvalijo; stare slike so nar bolji.

(*Dalie* *sledi.*)

Huda bolesen pri preshizhih.

Is Tuhinske doline.

Per naf je na prefhizhe huda bolesen pri-fhla, ki ji rudezha bolesen pravijo: Kashe, kakor bi bila kushna; pa mora biti kaki prifad (Ent-zündung). Prafé nozhe nizh vseti, ima mersle ufhesa, teshkó diha, vamp tifhi v mersle tla, in^o na vfh fhterih leshi; fzhasama poftane rudezho ali vifh-njevo, vzhafi mu tudi vrat satézhe, in ako se mu sdajzi ne pomaga, v 24 urah pogine, vzhafi pa sfe popred.

De bi to hudo bolesen bolj sposnali, smo zerkneta od snotrej pogledali, in najdili, de ni bilo v shlam-bori nizh kervi, ki se je na unajne dele istekla; vraniza je bila mehka, kakor shmidek, pljuzha fosh-gane in skerzhene, jetra véle in polne mehurjev, ferzé pak sdravo; famo na konzi je bila majhina hrafa.

Pred nekimi leti je dal neki shlahten gospod, ki je v Ljubljani, ta svet, na tri ali shtiri dni prefshizham med kako pijazho dati solitarja in glauberjeve foli skupej, en del solitarja, dva dela pak glauberjeve foli, vfiga eno shlizo sa prefshizha; sa prafeta pak manj, slasti, kadar drugod kaj bolehajo, de se jih ta bolesen ne vloti. Per naf smo dali dvema tako; ali eden ni hotel jefti, ali piti, in je tudi res sbolel, uni pak ne, ki je pil.

Ta bolesen napade vezhi del raji debele , kakor kumerne prafeta , raji poshreshne , kakor nejefhne , vzhafi vši na enkrat sbole , vzhafi do maliga vši poginejo , vzhafi le nekteri , takó , de je sa kmeta per ti zeni drujih perdelkov sadostti velika nadlóga .

Špolh sdravimo bolne prefhizhe takó: Hitro mu na ushesih in na repu pufhamo, in s kako vejzo teplamo, de mu bolj kri tezhe, potler ga s v krop pomozhenimi rjuhami grejemo, potler mu laneniga

olja soper prisada noter damo, in, zhe ni bolji, ga do rivza in ozhi v gnoj sakopamo, nar raji v konjski gnoj, ki je nar bolj vrozh.

To vémo ftoriti, pa vender fhe ktéri odletí.
Kdor vé kaj boljiga *), profimo ga, naj nam pové,
de ti nadlógi odidemo. D.

Domazha povest.

19. dan preteženiga mesza ob treh v jutru je od feverja prishla in skoraj pol ure zelo gosta, ko svinzhene kugle sa pusho, in vmes tudi ko orehi debéla tozha, in je po zelim gorenjim Krafu padala. Kér je pa povsod ondod manj ali vezh shkode stvila, slasti pa per vaseh Tomaj, Krish, Shepule, Grahorje voberdo, Dutovle, Kreplje in Godnje je vse do zhstiga konzhala, vino, a jdo in sadje, kar je pa sadja po skoraj popolnama odbitim perji puštila, je vse obtolzheno posneje doli popadalo. Tisto strashno jutro je tozha per vseh imenovanih vaseh, in po vsem polji in snoshetih tri pavze na debélo leshala, ko fneg po simi, in fred Velikisperpana smo se, kakor fred sime snashli. Ravno takó je ptizhe, kar jih je spod strehe spalo ta grosna tozha pobila, kér so jih povsod mertve najdovali, slasti vrabze pod drevjem, kteriorih so veliko od nafnih sofedov do 80 ali zlo do 100 mertvih nashli; takó so bili tudi sajzi od tozhe ubiti najdeni.

Shalostno je viditi, de ni isrezhi, njive so kakor, de bi bile poshete, in vinske terte vse gole, na mladim lebadu stolzhene in bres grozdja, ali les prasnimi hlaftinami; tudi sadno drevje je skoraj vse goló. Ubogi ljudje so se she po treh flabih letnah letos ene dobre sanashali, in njih sadnji periodlik, edino upanje njih potrebniga shivesha, je prozh!

A. U.

* Pervizh fe gospodu D. prav lepo sahvalimo, de fo nam to osnanilo poslali; enaki dopisi fo nam posébno po volji, kér nam perloshnost dajo, nashe Novize smirej bolj koristne napraviti.

Imenovana bolesen nam je dobro snana in se ſhen pri prefhizhih, rudezha bolesen, ogenj ſ. Antonia imenuje; Nemzi ji Rothlauf, Rose, Antoniusfeuer, Scharlach pravijo. Pa ne samó prefhizhe, ampak tudi ovze vezhkrat napada, in se po leti nar vezhkrat prikashe, kadar deshevno vreme pri ſoparzhni vrozhini naſtopi; vjeteni pa nar bolj pogostama shivino tare in raj pitano napada, kakor kumerno in revno. Ta boleſen, ljubi moji kmetovavzi, pa nizh drusiga ni, kakor vranzhni prifad, pri ktérimu fe prifad poſebno po koshi na vratu, na perfih in vampu ozhitno osnanuje. Prav huda bolesen je in vezhkrat vſo shivino, ktero je popadla, pomori. Tisti pomozhki, ktere sim vam she lansko leto v 3. listu proti vranzhnimu prifadu ſvetval, fo tudi pri ti bolesni nar bolj gotovi. Poglavitomozhek je puſhanje, zhe fe shivinzhetu vezh krivi ſpuſti, bolji je. Kakó fe pa to ſtorí, smo v imenyanimu listu povedali. Drugi pomozhki fo: polivanje shivine po zelim shivotu s merslovodo, kiflata pijazha, teloh ſkosi vratnik potegnjen; ſolitar s kafro ſmefhan, v fili pa tudi ſtrelni prah (pulver), ki fe v ti meri shivinzhetu v gobez vlije, kakor fo goſpod D. ſgoraj povedali. Od vſiga tega smo v imenyanimu 3. listu lanskiga leta bolj na tanjko govorili, kamor naſhe bravze, ki tega ſveta potrebujejo, napeljemo. Prav dobro fe je tudi pri ti bolesni sdravilo ſkasalo, s ktérim fe prefhizhi perfilijo, de koslajo. Ta lék (arznija) fe pa le v lekarnizi, po prepisu kakiga sdravitelja dobí in fe Brechweinstein imenuje (3 Gran Brechweinstein in 2 Unzen Wasser aufgelöst), ter fe shivinzhetu na enkrat pozhasi v gobez vlije. — S tem, ljubi moji bravzi, pa ni vſe opravljen, sakaj ta bolesen je tudi z hloveku nevarna, zhe bi fe s kervjo bolne shivine ognufil ali pomasal ali na meso, klobase in kai taziča jedl.

Dr. Bleiweis.